

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. június 29.

Tartalom:

A lélek titka.

Lélek és kapcsolat az angyalok tanításában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Édes Istenem! Drága Mennyei Atyám! Nagyon szépen köszönöm azt, hogy ezen a héten is összegyűlhattünk és megismerhetünk *Téged* egyre jobban és egyre jobban. Nagyon köszönöm, hogy erre módot, lehetőséget és helyet adsz nekünk. Azt is nagyon köszönöm, hogy nekünk csak nyitott szívvel kell állnunk és várnunk, hogy be tudjuk fogadni tanításodat a szívünkbe és az értelmünkbe. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2023. 06. 29. csütörtök napja van. Elég súlyos gondolatokkal dolgoztunk, birkóztunk két héttel ezelőtt. Ki tudná összegezni az eddig elhangzott tartalmakat a témával kapcsolatban?

Kata: A lélek fogalmával jutottunk egyedi és jelenleg végleges döntésre. Ennek tartalmát már régóta keressük, hogy különbséget tudjunk tenni a szellem és a lélek között. Egyrészt felmerült az angyal tanítás kapcsán is, ahol a Lili, az Atya a Fiú és a Szentlélek vonatkozásában kérdezi meg az angyalt. Az eddigi ismereteink alapján tudtuk azt, hogy az egyház vonatkozásában körülbelül a negyedik században fogalmazódott meg a Szentháromság fogalma, ahol személyként, és különállónak fogalmazták meg és fogadták el az Atya, a Fiú és a Szentlélek jelenlétét. Ebben a kapcsolatrendszerben, a Szentlélek, az angyal tanítás kapcsán, mint közvetítő jelenik meg. Igen, de közvetítő, személyek között jöhet létre, és a mi fogalmi rendünkben nem különállóak és nem személyek. Ezért kerestünk olyan tartalmat a lélek szavára, amely nem azonos, és nem mondható el a szellem vonatkozásában. Tudjuk, hogy minden mindennel kapcsolatban van a mindenségben, mivel mindennek van a lelke. Minden létező eredete, forrása az EGY. A teremtett világ, tehát az ásvány, a növény és az állat magában, a természetében hordozza a kapcsolat képességet, csak más-más minőségben. Mi van az ember oldaláról? Az embernek is vannak kapcsolatai, amely szintén azonosítható a lélek tartalmával, mint lélek-kapcsolatok. Amikor az ember az Istennel áll szóba és *Vele* van kapcsolata, akkor jelenik meg az ember oldaláról a Szentlélek fogalma. Ennek forrása az ember.

János: Csodálatos, nekem nagyon tetszett.

Kata: Otthon még egy olyan rövid tartalmat tettem e mögé, hogy mindannyiunk számára tudott, hogy a szerető Isten, a szerető Atya nem úgy küldi gyermekeit a világba, hogy kezdj magaddal amit akarsz, és kínlódj. Részéről ott van a kapcsolat lehetősége az ember felé, hogy az Istenbe találása megtörténjen. Aki a szerető

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Atya képében hisz, annak balgaság lenne azt hinni, hogy az Isten magára hagyja teremtményeit. A kapcsolat örök és ez a létezés természetét jelenti. Ezt az embernek kell keresnie, mert az Isten semmit, de semmit nem erőltet az emberre. Sem itt, sem odaát.

János: Mindent elmondtál. Itt arról van szó, hogy ez (A lélek titka.) bennem született meg, tehát nyugodtan mondhatom, hogy én ezt állítom. De nyilván nem magamtól állítom, mivel minden mindennel kapcsolatban van, ezért a kapcsolat a létezés természetét jelenti. Vajon ennek a kapcsolatnak mi a forrása? Mondom: A teremtés. Jól értsétek, mert nem tudom emberi szavakkal jobban megfogalmazni azt, amit szeretnék, hogy a teremtés előtt a minden, az EGY volt. Ez az EGY, kiáradt a mindenbe. De ez a minden, szükségszerűen hordozza az egységhez való tartozás tartalmát. Ezért magától értetődően minden az EGY-ből áradt ki, kapcsolatban kell, hogy legyen. Valahogy úgy fogalmaztam meg, hogy ez az ember alatti világban az állatnál, a növénynél, az ásványnál ez a kapcsolat a létezésének a természetében van jelen. Tehát nem döntés kérdése. Nincs olyan létező, amelyben, mint lehetőség, a kapcsolat ne lenne jelen. Az embernél, ahogy mondtad, ezt a kapcsolatot a tudat valóságával lehet befolyásolni. Minden ember egy kapcsolatrendszerben él, ha tetszik, ha nem. Amikor beleszületett ebbe a világba, de amikor még nem született bele ebbe a világba, a másvilágon is kivétel nélkül, mindennel kapcsolatban volt. Az, hogy ez, hogyan tudatosodik az teljesen más kérdés, de kapcsolatban van. Viszont az embernek van egy más minőségű kapcsolata is. Az az ember, aki csak a világban a kapcsolatainak él, az gyakorlatilag egy öncélú rendszert működtet ezekben a kapcsolatokban. Ez így érthető, hogy öncélú?

Márti: Igen, erről már a múltkor is szó volt.

Erika: Az öncélú azt jelenti, hogy tudatlan?

János: A kapcsolat azért öncélú, mert az ént szolgálja. Engem szolgál. Az önzés van a középpontban. Az Isten tudata, ismerete nélkül, kivétel nélkül, mindenki az ént szolgálja. Azt az ént, amit gondol magáról. Ezt ő teremtette?

Igen.

János: Ezt bizony ő teremtette és ezt az ént szolgálja minden kapcsolata, ha ezt nem éli meg akkor is. Viszont ez a kapcsolat, amit mi lélekként aposztrofálunk, egy más kategóriát, egy más szintet fogalmaz meg. Az ember kapcsolatát nem a családjával való kapcsolata határozza meg. Nem a munkájával való kapcsolata

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

határozza meg az életét. Nem a művészettel, nem a szórakozással, nem a sporttal, nem a pecázással való kapcsolata határozza meg, hanem az Istennel való kapcsolata határozza meg. Akkor ez a kapcsolat felvesz egy szentségi tartalmat, mert az Isten az Szent. Mit jelent az, hogy Szent?

Márti: Istenhez tartozó.

János: Tehát nem az Istenből indul ki a Szentlélek tartalma és küldi a szentlelkét. A szentlelkén keresztül vagy adja, vagy nem adja a dolgait az, aki csak kiáradni tud, mert az egy furcsa dolog, ha az egyiknek adja, a másiknak meg nem adja. Az, személyválogatás lenne még akkor is, ha a Hangban már tanultuk azt, hogy az Isten nem személyválogató, hanem?

Szerepeket kiosztó.

János: De a szerepek mit kell, hogy szolgáljanak?

Feladatot.

János: Azok is az Istent kell, hogy szolgálják, nem az ént. Akkor van Istentől jövő értelme a dolognak. Ez így rendben van? Ezért nem az Istentől jövő, nem az Istenből árad ki, mint ahogy a vallásban megjelenik, mintha valami személy lenne, ha az ember a forrása ennek. Az ő tudati kapcsolódása az Istenhez. Ez így sokkal logikusabb, érthetőbb és evidensebb nekem. Kérdés?

Ildikó: Azért, mert nem az Istenen múlik, hanem rajtunk.

János: Pontosan. Minden rajtunk múlik.

Ildikó: Minden.

János: Miért?

Ivett: Mert minden látás kérdése.

János: Minden látásmód és értékrend kérdése.

Kata: Azon gondolkodtam itt közben, hogy ez az öncél az én értelmezésemben előjel nélkül jelenik meg. Tehát nem jó, vagy rossz ez az öncél.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Egyetérték.

Kata: Lehet, hogy szükségszerű, hogy egy ideig abba az irányba menjen valaki, ahol megtapasztal valamit, ami majd tud rajta fordítani.

János: Egyetérték. Értem, hogy mit mondasz.

Kata: Mindaz lehet valós és vélt dolog is, de szükségszerű.

János: Igen, így van. Szerintem minden ember megjárja a maga lépcsőit. Ki tudja mi hány lépcsőt jártunk már meg, hogy ezen tudjunk gondolkodni.

Timi: Talán azért lenne érdemes finomítani ezt az öncélt, mert első hallásra azt sugallja, hogy minden ember önző és csak magával foglalkozik. Márpedig ez nem feltétlen így van, még ha nem is ilyen szinten foglalkozik Istennel, mint mi. Nem feltétlen „én vagyok a világ közepe” típusú ember és sok olyan van, ahol az emberek egy közösség részeként élik meg magukat. Azt gondolom, te nem erről a nagy egoista emberről beszéltél, hanem arról, hogy ez talán egy szint, ha így jól értem. Tehát nem feltétlen kell a világ közepének megélnie magát, aki mindenkin áttapos, akkor sem, ha nem Istent állítja a gondolkodása középpontjába.

János: Mit szóltok hozzá?

Márti: Amit a Timi elmondott ahhoz tenném azt hozzá, hogy természetesen ennek vannak fokozatai. De azt, egy az egyben elmondhatjuk, amit az előző alkalommal elmondtunk, hogy az istennélküli ember, erkölcstelen ember. Mese nincs.

János: Egyetértetek?

Igen.

János: Én nem. Jót kérdeztél, hogy ezt az öncélt tisztázzuk ki. Nem látom szükségszerűnek azt, hogy csak azaz öncélú, aki mindenkit le taposva az önzést jeleníti meg.

Kata: Más a tartalma, ha gonosz, ha önző, vagy ha öncélú emberről beszélünk.

János: Ennek fokozatai vannak. Az öncélt én úgy értelmezem, hogy nem Jézus a meghatározó. Nincs más megoldás, nincs közte való út. Lehet ezt finoman is,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

kedvesen is csinálni. Az adás vonatkozásában az emberek többnyire abban élnek, hogy adnak és adnak. Azt mondtam az Erikának, hogy nem adnak. Úgy néz ki a dolog, hogy Jézus nélkül nincs adás. Ezt a Hangban úgy tanultuk, nem egyszerű dolog ezt sem megérteni, ha nem Jézus van a látásmódom, az értékrended középpontjában, akkor nem is *Vagyok* jelen.

Ildikó: Igen.

János: Csak az tud valóban adni, aki azért ad, mert benne Jézus él. Nem is ő ad, hanem Jézus ad. Ebben a világban kivétel nélkül, Jézus nélkül, mondhatom- e azt, hogy mindenki rászoruló?

Márti: Igen.

János: A Bill Gates is?

Igen.

János: Naná, hogy rászoruló. Gondoljátok el, mit jelenthet a világnak az, hogy meg kell nekik élniük azt, hogy meg fogok halni és utána mi lesz? Vagy nem lesz? Elemberteleníti magát. Elnézést, hogy ezt a példát felhozom, amely nem rólam szól, de végül mégis rólam szól. Tegnap itt voltunk Pesten és vártuk a buszt az Ivett-tel. Egy idős nő ült a padon, mellé ültem. Megszólított a néni. Azt mondja: „Nemsokára meg fogok halni.” Mondom neki: Nyugodjon meg, mindenki meghal. De elárulom magának, hogy nincs halál. Na mindegy, vevő volt a dologra, és a vallásra terelte a szót. Mondom nem a vallásról van szó. Hát akkor miről? Mondom, az Életről. Az Élet nem hal meg, és ez volt a lényeg. Azt mondta a néni, hogy: „Ezt megjegyzem.” Most miről beszélek? Arról beszélek, hogy Jézus nélkül nincs érték az emberiségben. Ha ezt valaki el tudja fogadni, meg tudja érteni, akkor meglátja a világnak minden olyan tévútját, mert ha nem Jézusért teszi, akkor kiért teszi? Végsősoron önmagáért. Ezért nem lehet segíteni senkin, mert azt hinné az ember, még a Hang Alapítvány is szociális hangalapítvánnyá alakult át, hogy segítsen az embereken. Nem értették meg a Hang tanításából még ezt sem. Pedig elég határozottan benne van, hogy *Nélkülem* nem tudsz segíteni senkinek, mert lehet, hogy annak, aki nélkülöz, ellátod mindennel, adsz neki pénzt, gazdaggá teszed és gazdagon kárhozik el. Odaát sincs más megoldás. Ebben az a nagyon érdekes és a számomra is szokatlanul új, mert a halálközeli élmények kapcsán azt olvassuk, hogy átmegy a másvilágra, ahol fény, boldogság és minden, de az is kárhozat. Megélheti magát rendkívül boldognak a maga világának a kiteljesedésében, mégis kárhozat. Miért vajon?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Mert a fénynek nem az Isten a forrása.

János: Mert nem az Istenben éli meg, nem Jézusban éli meg, hanem még mindig az „én” igényemben, az „én” élményemben, az „én” természetemben, az „én” látásmódomban. Nekem meg kell tanulnom Jézus szemével látni. Meg kell tanulnom? Meg kell tanulnom Jézus kezével tenni. Azt mondja: *Ti vagytok az én kezem*. Mondja az Isten.

Kata: Ha jól emlékszem megfogalmazzuk ezt úgy a Hang tanítás vonatkozásában, hogy az üdvözülés szempontjából az „én” oldaláról nem jelent semmit, ha nincs benne Jézus. A másikkal pedig, hogy mi van, az nem is kell, hogy foglalkoztasson, mert majd az Isten foglalkozik vele, ha eljön az ideje.

János: Az első mondattal nem értek egyet, hogy azt mondod, nem jelent semmit. De jelent valamit, de nem a lényegét.

Kata: Mármint a másik oldaláról?

János: Persze. Azt mondtad, hogy nem jelent semmit, ha nem az Istennel foglalkozom. Ha jól értettem.

Kata: Nem. Az adás vonatkozásában mondtam, mert az ember megtudja motiválni önmaga számára, hogy miért ad.

János: Ez sem jó így, mert nem arról van szó, hogy ne adjál.

Kata: Éppen ezt mondom, mert valakinek a természetéből az adás tud oldani. Maga az a tény, hogy lemond arról, ami számára fölösleges és odaadja a rászorulóknak. Még akkor is, ha azt nem látja, hogy Jézus nevében teszi.

János: Azt mondhatom el, hogy az adást is meg kell tanulni. Persze mindent meg kell tanulni.

Detti: Kapcsolódva a Katához akartam mondani, ha van egy ember, aki nem ismeri Jézust, de megszólal benne valami és segít, ad valakinek valamit tiszta szívből, önzetlenül, de nem ismeri Jézust, akkor ilyenkor nem Jézus ad, igaz?

János: Így van. Ezzel egyetértek.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Szerintem az a kardinális választóvonal, hogy az ember mit gondol magáról, hogy ki vagyok én? Egészen addig, amíg bármilyen jószándékú is valaki, nem gonosz és adni akar, amikor azt mondja, hogy adok, amiről azt gondolja, hogy én adok. Csak az a kérdés, hogy ki az az én? Amit a Timi az elején mondott, ahány félék vagyunk, annyi szint van és annyiféle módon találja meg az ember az Istent, ahányan vagyunk. Nélküle az a dolog, hogy én az Istenért teszek, semmilyen körülmények között nem megy, akármennyire is látok a világban jószándékú embereket. Nekem most az jutott eszembe, amit a Feri bácsi mondott, hogy: *A legjézusibb sport az ökölvívás, mert abban mindig adok.* Tehát ez az adok, egy olyan dolog, amit nagyon jól kell tudni érteni, mert az embert nagyon könnyen elviszi az a látszat, hogy ő jó ember.

Ildikó: Én azt mondom, bár nem ilyen egyértelmű, igen a számomra, de mondom, hogy sajnos mindenki csak önmagának árt, ha nem veszi az Istent figyelembe.

János: Talán az adásnál is meg lehet fogalmazni azt, hogy alapként mindenki önmagáért felel. Akár istenhívő, akár nem. Ez igaz?

Ildikó: Igen.

János: Akkor mondhatjuk-e azt, hogy aki istenhit nélkül éli az életét és ebben ad, az tanulja azt az adást, hogy mire elér odáig, hogy higgyen Jézusban, addigra megértse azt, hogy mit jelent az a szó Jézus oldaláról, hogy adni. Addig az tanulja, gyakorolja. Aki még ezt sem tudja gyakorolni, az még messzebb van ettől a dologtól. Olyan ember nincsen, aki senkinek semmit nem adna. Még Hitler is adott. Ha mást nem, akkor szenvedést. Az embernek talán valamiféleképpen azt a fogalmat kellene tisztáznia, hogy a segítség mit jelent. Egy példa; Tánczos Katalin költőnő hogyan lett hajléktalan? Úgy lett hajléktalan, hogy vidéki házába egy cigány családot befogadott. Ez a család kijátszotta őt és hajléktalanná tették. Ezek után több mint húszévig volt hajléktalan. Ezt most csak azért mondom el, hogy milyen történet kering ezen a szinten. De nemcsak ezen a szinten, hanem minden szinten. A Hang azt állítja, hogy minden adás mellett, senkin nem lehet segíteni. Vajon, hogy értette ezt?

Ildikó: Merthogy, nem az anyagiak segítenek.

Márti: A körülményeik megváltoztatásával senkin nem tudunk segíteni. Nem az a döntő, hogy milyen anyagi körülmények között él.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Valójában csak Jézus az, aki tud segíteni. Ő pedig csak közvetlenül, a *Vele* való kapcsolat által tud segíteni. Ebben mi csak egy eszköz tudunk lenni. Elsősorban mindenki lélekben szorul rá, hogy a Szentlélek töltsse be a kapcsolat szerepét. De egyébként akármiben nyilvánul meg, hogy miben szorul rá, valójában mi ebben a kapcsolatban nem tudunk neki segíteni, csak akkor, ha érzi magában azt, hogy erre szüksége van és ő nyit Jézus felé. Akkor már tudunk.

Kata: Kívülről mindenkinek csak az adott problémáját oldjuk meg a segítségünkkel.

János: Vagy igen, vagy nem.

Erika: Eszembe jutott, hogy volt egy cikk arról, hogy a lottónyertesek 90%-nak egy bizonyos idő után, ugyanolyan volt az élete, mint előtte, vagy még rosszabb, mert nem tudott gazdálkodni a hatalmas nyereménnyel.

János: Igen. Megfordítom a kérdést. Mikor tud az egyik ember a másikon segíteni?

Erika: Ha a hozzáállását megváltoztatja.

János: Meglehet változtatni valakinek a hozzáállását?

Erika: Hozzá lehet segíteni, hogy megváltozzon.

János: Meg lehet változtatni valakinek a hozzáállását? Mivel kívülről befelé valójában semmi nem megy, ezért senkinek nem változtatod meg a hozzáállását. Azt vagy ő változtatja meg, vagy senki más. Kívülről senkit nem lehet megtéríteni.

Erika: Igen. De motivációt lehet adni, amitől megváltozik. Persze kell az ő hozzáállása is.

János: De az nem te voltál. Az a benne lévő szellemi tartalom volt, amely valamit ebből kihámozott, valamire rálátott, valamit felfedezett.

Kata: Ő az ébresztő, így tanítja az angyal.

János: Kizárólag Ő az ébresztő. Amikor valaki szorult helyzetbe kerül, tehát segítségre szorul, az miért van?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Erika: Összekuszálódott az élete.

János: Miért van?

Ildikó: Tanuljon belőle.

Kata: Mindenki felel önmagáért. Ha felelőtlen döntést hozott, akkor a következménye is ott lesz kikerülhetetlenül.

Ivett: Mert mindent próba.

János: Valójában mindannyian ugyanazt mondtátok és jól mondtátok. Én ezt úgy fogalmaznám meg, hogy azért került nehéz helyzetbe, mert nehéz helyzetbe hozta magát. Ha valaki, mint a Tánczos Katalin, aki befogadott egy cigány családot és az kiebrudalta, az nehéz helyzetbe hozta magát?

Igen.

János: Hogyan?

Kata: A döntésével.

János: Nem hívó volt, hanem hiszékeny volt. Ezzel az önismeret területén járunk?

Igen.

János: Önismeretre tanítja az embert. Jézus ezzel kapcsolatban is arra tanítja az embereket, hogy mi a két legfontosabb az emberi kapcsolatokban? *Okosság és óvatosság.* A tanítványoknak is, mert *a világ fiai okosabbak nálatok.* Természetesen abban, hogy kiforgassanak benneteket mindenből. Általános fogalmat hozok elétek. Mindennek oka van. De minden nehéz helyzetben az ember ugye mást se hal, hogy: "Ő az oka. Nem én tehetek róla." Saját maga az oka, csak meg kell látnia.

Timi: Lehet olyan, hogy valakinek ráesik egy repülőgép a házára és mindenét elveszti. Ez egy extrém példa.

János: Annak van-e oka?

Kata: Nincsenek véletlenek.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Akkor most azt akarod mondani Kata, hogy ő olyan hülye volt, hogy oda építette a házát?

Kata: Nem.

János: Hülye volt?

Timi: Nem.

János: Ennek van-e oka? Mi a baj azzal, hogy egy repülőgép rázuhan a házra és meghal? Mi a baj ezzel?

Deti: És ha nem hal meg?

János: Mi a baj ezzel?

Timi: Nincs vele baj.

János: Ez a lényeg.

Timi: De nehéz helyzetekről beszéltünk és azt mondtad János és onnan indultunk ki, hogy valaki kiadja a házát és azok kiforgatják ebből.

János: Amikor segítségre szorulna.

Timi: Itt azért nem lehet mondani, hogy te vagy a felelős, mert miért oda építetted a házadat? Bezzeg, ha megkérdeztél volna egy asztrológust, az megmondta volna, hogy oda ne építsd. Szóval, van olyan helyzet, amikor nem lehet azt mondani, hogy ő tehet róla, hogy ráesett egy repülő. Számomra nincs vele baj, ebből is tanulhat. Szellemileg ezt túl lehet élni, sőt lehet tanulni belőle.

János: Csak mi a segítsérről beszélünk és nem az élethelyzetekről. Amikor az ember automatikusan segítene a másikon. Itt nem az adással van a probléma, csak a segítségnek valami mást tartalmat kell adni ennek a világban, mert valójában nem segít.

Timi: Amiről beszélünk és bármiről is beszélünk, te úgy fogalmaztál, hogy öncél, vagy adás, vagy, hogy mi értelme van. Én valahogy azt látom, hogy Jézus nélkül bármiről beszélhetünk, lényegében minden megmarad egy véges, tehát az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

anyagi síkon. Így minden, végsősoron a kiúttalanságba és a halálba visz. Bármit csinál az ember. Mondhatjuk ezt most öncélnak, reménytelenségnek, kárhozatnak, de lényegében bármit csinál valaki, amíg nem él Jézussal kapcsolatban, az teljesen mindegy. Lehet ez jó vagy rossz, önző vagy önzetlen, teljesen mindegy.

János: Legyen ez a végszó.

Erika: Hadd ne legyen, mert eszembe jutott valami.

Deti: Arra szeretnék választ kapni, hogy az egyik ember mikor tud a másikon segíteni?

Erika: Az emberiség nagy része nem Jézusban gondolkodik, hanem megvilágosodás, Univerzum, Forrás, Teremtő, de nem Atya és nem Jézus.

Timi: Mi van velük?

Erika: Ennek érdekében tesznek sok mindent. Spirituális életet élnek, de nem az Atya és nem Jézus nevében gondolkodnak. Szerintem az emberiség nagy része ide tartozik. Aki Jézusban gondolkodik, az Európa meg Afrika egy része.

Ildikó: Európa?

Timi: A hagyományos kereszténység nagy része.

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: A Timi által elmondottakhoz is hozzáfűzve azt gondolom, ne essünk abba a hibába bele, hogy ledeklarálunk mindent és mindenkit, aki még nem ott tart, hogy tanítvány. Nincs szükségtelen és semmi nem hiábavaló, tanítja az angyal. Valamilyen féle haladás, valamilyen féle változás, mindenkinek van a földi létében. Mi azért adjunk hálát, hogy nekünk már olyan csatornánk van, ami a Valósággal hoz kapcsolatba és a Valóság tartalmát törekszünk megérteni, befogadni és megélni. Szerintem ennyi elég.

János: Jó.

Márti: Egy. A Timi hozzászólásához mondom, zárt szóval, hogy azt mondja az angyal, hogy *minden jószándék a feneketlen mélységbe hull*. Arra mondom, amit

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

te mondtál. Kettő, én mindig azt mondom, hogy lehet az embereken segíteni, lehet őket Jézushoz segíteni.

Detti: Amit az Erika mondott, valóban nagyon sok ember spirituális életet él, keresők. Ezek az emberek járnak az útvonalon, amely nem jó, vagy nem rossz. Tehát semmiféle jelzőt nem szeretnék hozzátenni. De akkor is a cél nekik is Jézus kell, hogy legyen. Én azt gondolom.

Timi: Egy nagyon klasszikus példát szeretnék mondani. Képzeljünk el egy csomó embert. Ezek az emberek jönnek-mennek, járkálnak. Két szoba van. Az egyikben sötétség van. Itt jönnek mennek, összeütköznek. Nagyon mérgesek. Amikor viszonylag jó, akkor valahogy összekapaszkodnak. Így elboldogulnak és úgy bolyonganak. Van egy másik szoba. Ebben világosság van és ott is vannak emberek. De ebbe a szobába csak egy kicsi ajtón lehet átmenni. Tehát ilyenek ezek az emberek. Mind a kettő szobában élnek, csak az egyikben a sötétségben élnek, bolyonganak. Van, aki keresi az utat és azt mondja magában, valahol van egy ajtó, amelyiken átmegyek.

Detti: Van, aki nem is keres.

Timi: Van, aki nem is keres. Ott dagonyázik a sötétben. Pusztít, háborúzik.

Detti: De a világosban ott van Jézus.

Timi: Igen.

Márti: Az, hogy ilyen sok ember a sötétségben él, azért kellett Jézusnak eljönnie, mert ez van és nem hallják meg.

Timi: Olyanok ők, akik jönnek mennek a sötétségben, de nem lehet összehasonlítani. Van, aki már keresgél, kopogtat, kaparászik, mert kell, hogy legyen egy ajtó.

Detti: Vagy már látja a fényt.

Timi: Igen, keresgél.

Ivett: Több dolog eszembe jutott erről, mert elő szokott jönni ez a téma, hogy: „Mi lesz velük és hogy lesznek?” Mindig azt a választ kapjuk Jánostól: „Az lesz,

ami lesz, higgy a szerető Atyában.” Ez az egyik oldala. A másik, ami a Hangban van, amely elég éles választóvonalat mondott el arra, hogy hányan lesznek azok, akik valójában a mennyországba mennek be, vagy a megváltásba. Az egyik kezemen meg tudom számolni. Nyolcmilliárdan élünk a Földön és ahhoz az egy kezem, valljuk be őszintén, az nem igazán sok. Azt gondolom, hogy akármennyire is él a lélek valamilyen ezoterikus, szellemi, kereső folyamatban, Jézus egyértelműen megmondta: *Én vagyok az út.* És nincs kecmec. Nincs mellette, hogy Jézus és valaki más. Azt hiszem, annál élesebben elhatárolódik az, ahogy mi tanulunk, mert a valóságos istenkép az, ami meghatároz mindent. Én azt hiszem, hogy nagyon jól mutatja a világnak összességében a szellemi színvonalát az, hogy amikor Jézus eljött, akkor még az a tizenkettő is nagyon nehezen maradt meg mellette. Ha végig nézzük az elmúlt kétezer évet és azt, amit Jézusból csinált az egyház, akkor még szomorúbb az eredmény. Én vagyok a legnagyobb ellenharcosa ennek a világnak és a legelégedetlenebb, ezt mindenki tudja rólam. De ez a világ egyszerűen itt tart. Én mindig azt a választ kapom azokra a kérdéseimre, hogy miért kell ilyen sötétségben lenni, miért nem találják az emberek, miért nem fordulnak meg, mert valószínűleg ez a világ összességében egy sötét világ. De pontosan, ezért válik el olyan élesen ebben a világban a fény, hogy ki az, aki emellett van. Az, hogy az ember milyen mesevilágot, vagy csodavilágot teremt magának, hát annyit, addig, amilyet csak tud. Isten azt hiszem, hogy nem igazán jó szó rá, mert emberi, de végtelenül türelmes és kivárja azt, amíg az ember megfordul vagy ezen a Földön, vagy másikon.

Márti: Az a szellemmag, amit az Isten belénk ültetett amikor létbehívott, az a vonzás, amiről beszéltünk, az mindenki benne van. Lehet, hogy még nagyon-nagyon hosszú az út, de egyszer eljutnak oda az emberek.

Ildikó: Nem szoktuk elfogadni azt, ami benne van az evangéliumban, hogy: *tegyetek tanítvánnyá minden nemzetet, (Mt.28.29)* mert kérdés az, hogy kik lesznek azok, akik ezt meghallgatják.

János: A te kérdésed minden vonatkozásban élő kérdés és minden tanítványnál megfordult régebben is. Nyilván ahogyan mondtuk, hogy az ember megteremti önmagát. Ez azt jelenti, hogy szellemi lények, ezért a szellem soha nem munkanélküli. Mindig megteremti a maga istenét, a maga kultúrájában. Viszont azt is látni kell, hogy minden Isten ebben a vonatkozásban szükségszerűen emberarcú. Valamilyen úton-módon Jahve is ilyen. Félreértés ne essék, ahhoz, hogy a Valóság megjelenjen a Földön, hitem szerint Jézusnak, az Igének kellett eljönnie. Az Atyáról szóló tanításnak, az Istenről szóló tanításnak kellett eljönni, különben mindenki azt gondol az Istenről, amit éppen teremt, kialakít magának.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ez így jól is van, mert arra képes. A béke nem azt mondja, hogy nekem meg kell győzni a másikat arról, hogy mi a jobb, hogy én miért hiszek abban. Nem ez a béke. Az a béke, hogy én hagyom őt a maga a látásmódjában. Az idő ezen a Földön olyan tartalom, amit az ember úgy gondol, hogy kétezer év, az hosszú idő. Nem így van. A Föld tudjátok, hogy mióta van?

Erika: Több milliárd éve.

János: Tízmilliárd éve. Ki tudja hány kultúra fordult már meg itt. Tehát hagyni kell mindenkit, hogy maga jöjjön rá. Én azt mondom erre, hogy én Jézusban hiszek. A könyvemnek az első kötetében ott van az a kérdés, hogy: Miért Jézus? Azért, mert az én szívemhez, az én szellememhez, *Ő* szól. Az én szívem, az én szellemem *Őrá* reagál, nem Krisnára. Mi megfordultunk a Krisna templomban is kereső korunkban és nem Jézusnál kötöttünk ki automatikusan. Mi több, nem a Hang Jézusánál kötöttünk ki automatikusan. Hanem annál a Jézusnál, aki nem ítél, mert minden más vallásban az Isten ítél. Az Ivet nagyon jól mondta, hogy Jézus azt mondja, amit mások nem mondanak, hogy: *Én vagyok az út*. Más sem hallok a rádióban, mint azt, hogy valósítsd meg önmagad, járj a saját utadon. Eszük ágában nincs az, hogy keressétek Jézust, mint utat, hogy a te utad oda be tudjon torkollani. Különben az életednek csak annyi a tartalma, hogy megélted, tapasztalatot szereztél, de nem merítetted ki a lehetőségeit. Hallatlan lehetősége van minden embernek arra, hogy betudja fogadni a hiteles Jézust, de még valóban nem tart ott. Nem kész rá. Jézus azt tanítja a tíz talentumnál, az öt talentumnál amikor ezeket kiosztja, hogy mindenki a képességei szerint kapja ezeket, még a tanítványok is. Aki nem képes rá, tudomásul kell venni, hogy másra képes. Az megteremti önmagának a saját kultúráját, a saját ideológiáját. Gondoljatok csak a filozófusokra, vagy a társadalom kutatókra, vagy bármi másra. Mindenki egy szellemi világban él. Szükségszerűen. De addig, hitem szerint nem lesz valójában béke benne, amíg a muszlim üti a hindut, a hindu üti a keresztényt, a keresztény üti a zsidót, amíg meg nem születik benne Jézus békéje. Erről azt tanítja: *Békességet hagyok nektek, az én békémet adom nektek, nem úgy adom nektek, amint a világ adja. (Jn.14.27)* Addig akármilyen Istenben hisz, akármennyire odaadott, akármennyire ad, akármennyire segít, akárhogyan, de ez a béke nem az a béke. Nem az Isten békéje. Mi több, nemcsak azt tanítja Jézus, hogy: *Én vagyok az út*, miközben embernek gondolja a keresztény vallások mindegyike, vagy embernek is, mert azt mondja: *Én vagyok a valóság*. Az nincs sokféle, az egy van és mit tanít még? *Én vagyok az élet*. Azt mondja, aki nem hozzám kapcsolódik, az nem él. Az valójában nem él, vegetál, létezik, tapasztal, amit akar. Azt tanítja az angyal amikor Lili megkéri, hogy beszéljen az életről, mit mond rá? *Olyan lesz az Élet*,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: *Amihez képest a mostani halál. (30.b.L.201.o.)*

János: Nem tudjuk felfogni. Amit biztosan tudunk, hogy tele van lehetőséggel, élettal, dinamizmussal, színnel, fénnel, örömmel, mosollyal, dallal, zenével, amivel az Isten csak el tud árasztani téged.

Kata: Végtelen szabadsággal.

János: Szabadsággal nem áraszt el.

Kata: De az élet tele van szabadsággal.

János: Nincsen élet szabadság nélkül, mert mi az élet?

Ivett: Jézus.

Márti: Aki Jézusban szeret.

János: Pontosan. Jézusban szeretni. Ez a szabadság. Nincs más szabadság, bár mondják, hogy van. Még a Gitta is mást mond a szabadságról. Eléggé felborzolt engem. Meg a függetlenségével.

Ivett: Kihúzta a gyufát?

János: Odáig nem jutott el, hogy olyan nincs, hogy független. Még az angyal is, amikor felsorolja, hogy mitől függsz, amikor *Tőle* függsz. Olyat nem sorol fel, hogy mindenkitől és mindentől független legyél. Miért? Mert a kapcsolat, a lélek mindent átjár.

Kata: Ha tudsz róla, ha nem.

János: Ha tudsz róla, ha nem. Tehát én azt mondom, rendben van ez így. Bennem, ettől van béke. Nem nézem le, nem akarom őket Jézushoz emelni. Ez az útjuk. Ez nem Jézus útja. Járják. Hogy mi lesz velük? Az lesz, ami lesz. Hányszor elmondtam, hogy nem azon kell szomorkodni, hogy a másikkal mi van, azon örülj, hogy veled mi van. Kérdés?

Deti: Igen.

János: Mikor segítettél a másikon?

Deti: Tud-e az egyik ember a másikon segíteni?

Kata: Erkölc vonatkozásában végsősoron nem tud mindaddig, amíg nem azzal kopogtat hozzá, hogy: Figyelj, nem értem az evangéliumban Jézusnak ezt és ezt az Igéjét. Amíg nem ezzel jön, addig nem tudsz segíteni erkölcsileg.

Deti: Én azt gondolom, akkor tud segíteni, ha az illető éhes és nyitott, és ő fordul feléd kérelemmel, mert ő szeretne gazdagodni Jézusban, akkor.

János: A segítségnek mértéke, minősége van. Oly sok mindenről elmondtuk azt, hogy minőségi fokozatok vannak. Ne tagadjuk meg azt, hogy a világban az egyik ember a másikon tud segíteni. De ezzel igazából nem a lényeg történik meg. Lehet ennél többet segíteni a másikon. Lehet ennél tartalmasabban segíteni a másikon. Az egyik ember akkor segít a másikon, amikor megvan a lehetősége arra, hogy rávilágítson olyan tartalmakra, amelyek megszólítják őt. Tessék mondani, vajon segített-e az a mondat, hogy az élet él, és soha nem hal meg, azon a nőn, akivel tegnap beszélgettem. Segített-e? Érthető? Nem tagadva azt, hogy a segítségnek van egy olyan tartalma, van egy olyan minőségi fokozata, ahol az egyik ember a másikon lelkiileg segít. Tárgyi dolgokban támogatja, vezeti, vagy ad neki, ha az eléri a célját. Minden ember valamilyen céllal ad, valamilyen céllal segít. De a Tánczos Katalin nem érte el a célját azzal, hogy segített annak a cigány családnak, hogy befogadta. Nem érte el a célját, nem segített. Ebben a világban ez a mérték akkor valós, ha valóban eléri a segítettnél a célját. De ez valójában csak egy időleges dolog, ettől ő még elkárhozhat. Ettől ő még tömeggyilkossá is válhat később, vagy bármi történhet. Így van? Mert csak önmagadért vagy felelős. Ebben a világban, amit még nem értett meg a világ, ha valóban az egyik ember segít így a másikon, hogy az eléri a célját, akkor nem a másikon segített, hanem önmagán.

Ildikó: Így van.

János: Önmagán segített, önmagát tette jobbá.

Márti: Igen.

János: Bizony önmagát tette jobbá, de nem nélkülözi az okosságot és az óvatosságot semmiféle formában. Más kérdés az, amikor Jézusban segítünk. Vajon mi itt segítünk-e egymásnak?

Timi: Igen.

János: Magától értetődő. Bár ezt nem így nevezzük, de segítjük egymást az Isten felé? Bizony segítjük egymást.

Kata: Az angyal azt tanítja, hogy: *A segített hite és nem a tiéd, segít. (19.b.L.116.o.)* Tehát, ha az bennem meggyőződéssé válik, mert valamire rávilágítottak, vagy segítették körbejárni, megláttam a lényegét, a helyére került bennem.

János: Tehát ez a segítség, így tudok segíteni.

Deti: Jó, tökéletes válasz.

A lélek titka:

Minden ember általános hétköznapi kapcsolatai addig öncélúak, amíg azokat nem járja át az Istennel való kapcsolata, ami maga a SZENTLÉLEK.

János: Ehhez mit szóltok, elfogadható-e?

Igen.

Ez azt is jelenti, hogy a Szentlélek megélése nem az Isten 'Szentlelkét' küldő, adó, tevékenységének, hanem az ember Ő- felé fordulásának a következménye, mert ez minden ember számára LEHETŐSÉG.

János: Minden ember számára lehetőség, hogy *Felé* forduljon?

Timi: Hogyne.

Kata: Onnan jött mindenki.

János: Akkor fejezzük be.

Így minden ember lelke (kapcsolatteremtője) képes Szentlélekké magasztosulni, ha az ember az Istennel van kapcsolatban.

János: Így van?

Ildikó: Igen.

János: Akkor te folytasd.

Jól ismerjük azt a kijelentést, mely szerint a Szentlélek az Atya és a Fiú közös lelke, akiket a Szentháromság fogalmával három személyként azonosít a teológia. Más a helyzet akkor, ha azt látjuk, hogy a Szentlélek nem közös, hanem azonos kapcsolatként van értelmezve, mert így valós értelmet nyer az – az Ige, miszerint: *aki látott engem, látta az Atyát, (Jn.14.9,)*. Látta a FÉNYT, az EGY-et.

János: Befejeztük ezt az anyagot. Van-e mondanivalótok?

Ildikó: Teljesen így van.

János: Nagyon örülök, ha így látod. Ez egy teljesen fordított megközelítése mindannak, amit eddig gondoltunk, vagy nem gondoltunk, erről az egésről. Dehogy ezt alá is támasszuk, mert ugye úgy kezdődött ez az egész, amit úgy fogalmaztunk meg, hogy: *A lélek és kapcsolata az angyalok tanításában*. Ezzel fogjuk folytatni, mivelhogy az Örömnepnek a megfogalmazása volt az indító tartalma, ami után ezt az anyagot kezdtük el vizsgálni és azt mondtuk, hogy azzal fogjuk befejezni, hogy ezt meg is kell tudnunk érvelni. Megnéznénk, hogy az angyal tanításban, hogy fordul ez elő, mi több, a legvégén a kapcsolatról is, magáról, néhány szót is ejtünk. Van-e valami más gondolatotok?

Deti: Nincs.

Lélek és kapcsolat az angyalok tanításában.

A fent és lent között van a ti dolgotok: - a KAPCSOLAT, a MEGISMERÉS, az ÉRTELEM, - az emberi elem, a teremtő elem. (69.b. töredék)

János: Lélek és kapcsolat. *Fent és lent között van a ti dolgotok*. Megy-e ez kapcsolat nélkül?

Nem.

János: *A fent és a lent, - a KAPCSOLAT, a MEGISMERÉS*. Valójában mondhatom azt, hogy a megismerés a kapcsolat következménye?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Igen.

János: Amelynek az értelem az eszköze. A kapcsolatnak a megismerés a következménye. Van-e olyan ember, aki semmilyen kapcsolatban nincs a szellemiséggel, vagy az éggel?

Ildikó: Szerintem sok van olyan.

János: Semmilyen kapcsolatban nincs.

Kata: Vélt kapcsolata van és nem valós. Tehát mindenkinek van valamilyen kapcsolata.

János: Minden embernek tulajdonsága az, hogy képes megismerni valamit.

Timi: Ez igaz.

János: Képes-e megismerni kapcsolat nélkül valamit?

Ildikó: Nem.

János: Képes-e úgy megismerni, hogy az értelmét nem használja?

Ivett: Szerintem, ha semmilyen nem lenne, akkor nem is lenne esélye, hogy a későbbiekben kibontakozzon valami benne.

János: Tehát mondhatom azt, hogy minden ember valamilyen szellemiséggel kapcsolatban van. Mondjuk, Hitler amikor a Mein Kampf-ot megírta, milyen szellemiséggel volt kapcsolatba?

Timi: Nagyon rossz szellemiséggel.

János: Nem éppen a pozitív szellemiséggel. Mondhatjuk-e azt, hogy senki, a felismeréseit nem önmagából nyeri?

Timi: Igen.

János: Jól figyeljetelek! Nem önmagából nyeri. Kell hozzá, most egy kicsit belekeverem Máriát, az a fogantatás, hogy benne megfogadjon egyfajta szellemiség tartalma?

Márti: Igen.

János: A Harry Potter sem önmagától született meg az írónőből, hanem ez egy szellemi kapcsolatnak az eredménye. Senki sem a szellemiségtől elszigetelt valaki. Kimondtuk, hogy minden mindennel kapcsolatban van. Nem lehet, van. És úgy, ahogy te mondtad, akkor is, ha nem tud róla. Az emberek azokat magasztalják fel, akik valamilyen nagy dolgot, nagy művet létrehoznak, merthogy ő hozta létre. Legyen az egy Wass Albert, vagy Hemingway, miközben nem ő az, aki egyedül ennek a forrása. Képtelen erre az ember. Önmagából nem tud szülni semmit az ember, mert szükségszerűen minden az Istenből források.

Kata: *Nála nélkül semmi sem lett, ami lett. (Jn.1.3)*

János: Bár az emberek egészen addig, amíg rá nem jönnek arra, fel nem ismerik azt, hogy mi, vagy ki van mögötte, még az elvetemült ember is valamilyen féle médium, akár tetszik, akár nem. Mindenki médium, ami azt jelenti, hogy kapcsolatban van valamilyen szellemiséggel. Ha nem lenne, akkor még álmodni sem tudna.

Timi: Az jutott eszembe, amit szoktak is pont ezek a nagy magasztalt művészek, tudósok, feltalálók mondani és a tudomány területén is nagyon gyakori, ha megkérdezik: Ezt, hogy találták ki? Hogy tudtak rájönni? - akkor ők is szokták ezt nevezni isteni szikrának, intuíciónak, ihletnek. Tehát aki még nem köti össze ezt Istennel, ők is általában legtöbbször nem magukból forrásokoztatják ezt, hanem tudják, hogy ők is ezt valahonnan kapják.

János: Az emberek többsége pedig azt éli meg, hogy ő az alkotója. Úgy mondják, hogy az egoját növeli a csillagos égig, hogy ő milyen nagy.

Ivett: Szeretnék kérni egy körimát, imádkozzatok felettem! ...

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István